

2 m, njuni glavi sta bili v mladostnih letih podobni svetniškim, lase sta nosila zafrkane in seveda oba iste obleke. Hodila sta skupaj in sta postala kmalu neka posebnost za Monakovo.

Ako sta srečala na cesti kakega prijatelja, sta se postavila pred njega, zresnila obraza in vprašala: »Kedo sem jaz?« Ako je uganil pravo ime, sta se smehljala ter rekla: »Se daleč boš spravil, ker znaš razložiti dve jajci.«

Ako je pa vprašani slabo pogodil, kar se je zgodilo največkrat, sta mu izjavila: »Vrana nesreče, slabo si pogodil, jaz nisem jaz, ampak on, in on ni on, ampak jaz.«

Dvojčka pri obedu.

Lepega dne je povabil profesor Pylot svojega asistenta Jeana Piccard k sebi na kosilo. Dobro uro pred obedom je njetel profesor na ulici na Avgušтина Piccarda. Ker pa profesor ni znal, da je njegov pomagač ter gost dvojček, je pozdravil srečanega kot asistenta in mu je rekel pri slovesu: »Kaj ne, danes pridele gotovo k meni na kosilo?«

Avguštin Piccard je sprejel vabilo in je bil ob določen uri na profesorjevem stanovanju. Jean Piccard je seveda tudi prišel. Oba brata sta se pozdravila prav pristrčno. Gospa profesorjeva je bila vsa začudena, ko je videla pred seboj moževega asistenta v dvojnem izvodu.

Avguštin je zapazil to presenečenje, se je začel smejati in je rekel: »Kakor vidite, milostna, vsak izmed naju je tukaj pri vas v dvojnem izvodu. Midva sva namreč dva, četudi se pokaževa kot eden. Imava seboj boljše in slabše polovico, da lahko voli vsakdo po svojem okusu in da ne trpita najuni polovici pri tej izbiri.

Dvojčka pri brivcu.

Nekega dne je stopil Jean Piccard z močno brado k brivcu. Ko je sedel na stolcu, je razkladal brivcu: »Opozarjam vas, da raste meni brada neverjetno naglo.« Brivec se je smehljaj in objubil, da bo opravil delo vestno. »Ako bi vam

Za

čiščenje krvi

Protiv

slabi prebavi želodca in čreves

izvrstno deluje

Planinka zdravilni čaj

Dobiya se v vseh lekarnah ter zahtevajte izrecno

„Planinka čaj - Bahovec“

v zaprtih ter plombiranih paketih ter z napisom izdelovatelja:

Apoiteka **Bahovec** Ljubljana
Kongresni trg

pa brada zrasla še tekom tega dne, vas bom drugič obril zastonj.«

Sveže obrit je zapustil Jean brivnico, da bi jo zopet obiskal po preteku ene ure. Ves preplašen je gledal brivec: »To je pač nemogoče!« je vzkliknil plaho, »kaj takega je pač izključeno pri navadnem človeku.«

Avguštin, ki se je bil oglasil pri brivcu mesto Jeana, mu je rekel smeje: »Jaz sem človek, ki zmore tudi nekaj tako posebnega. Vprašujete, kako sem to učinil? Popoldne nekoliko zaspim. Spal sem dobro. Med spanjem sem se dvignil visoko v zrak, ko sem priletel iz višin zopet na zemljo, sem že bil ves kosmat. Pretekla je komaj ena ura, ki je bila zame cela večnost.«

Zadnjo dogodbico je povedal profesor Piccard, ko je srečno pristal z balonom letos v tirolskih gorah.

*

Molitve po maši z novim besedilom, kakor ga določa novi katekizem, so izšle v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Cena dosedanja.

Marijina družba pri Mariji Snežni priredi na Štefanovo dne 26. decembra, ob treh popoldne igro »Domen«. Vsi uljudno vabljeni!

Sv. Anton v Slov. gor. Novic imamo dovolj, le v Mariboru nimajo takšnega slušala, da bi jih slišali, in s pomočjo tiskarskega stroja podali javnosti v pogled! Kakor povsod, se tudi pri nas opaža splošna gospodarska kriza, ki tlači ubogega kmeta in delavca. To gorje preti tudi našemu Prosvetnemu društvu. Mladina zajema izobrazbo iz društvene knjižnice že 38 let. To društvo je torej najstarejše, kar jih je pri nas. Ne pozabite pa, da ne more imeti denarnih sredstev iz zraka. Dolžnost je vsakega člana, da poravna zaostalo naročnino in tudi plača za prihodnje leto. Obenem se obračamo z iskreno prošnjo do vas, ob času svojih prireditev. Ne zapirajte svojih denarnic, ko je treba kaj prispevati. Sedaj pripravljamo, da vam vzbudimo v srcu živ spomin na blagoslovitev našega Društvenega doma, igro: »Mala pevka,« s katero smo pred tremi leti otvorili ta dom. Datum prireditve bo objav-

Pasja zvestoba.

Miha je vstopil, zaloputnil vrata, potegnil nož in zakričal: »Vendar enkrat! Sedaj bova obračunala!«

Ivan je bil zaposlen v kotu svoje sobe s čiščenjem lovske puške. Takoj je prepoznal prišlecevo glas, ko se je obrnil, je bil zelo blede.

»Kaj hočeš?« je vprašal.

»Prišel sem, da te pozdravim«, je odgovoril Miha. »S tem-le«, je pripomnil in pokazal nož.

Oha moža sta se zakadila eden v drugega in sta pričela molče borbo. Naenkrat se je zgrudil Ivan na tla z nožem v prsih, ves voščen v obraz. Kri mu je curljala iz grla in začelo je v njem grgljati. Na zadnje vzdihne je priskočil hundaš, pes, ki je sedel doslej mirno v kotu in je gledal boj iz neposredne bližine. Žival je pogledala ubijalca, mahala z repom in se je oblizavala po gobcu. Čisto jasno je bilo, da pes krvavega obračuna ni razumel.

Miha si je potegnil z roko po čelu,

vzdihnil globoko in poslušal. Od zunaj mu je udarjalo na uho le kokodakanje perjadi in brenčanje čebel. V izbi sami pa je bila grobna tišina. Miha si je bil izbral za obračun dober dan. Mica, postrežnica, je bila z doma, nobeden ne bo mogel sumiti, kedo da je zagrešil — uboj.

V okolici jih je mnogo verjelo, da sta Ivan in Miha še vedno dobra prijatelja kakor nekda. Nobeden ni znal o ljubosumnosti, koje vzrok so bile malenkosti: košček zemlje, voda grabe, sadje ob meji stoječega drevesa. Povod za izbruh je bilo 15 hrušk. Slednjič se je zgodilo najstrašnejše!

Brez iskricе sočutja se je približal morilec zaklanemu, potegnil mu je okrvavljen nož iz prs, ga je umil v skledi in obrisal s cunjо. Nato je pregledal samega sebe, da bi ne odnesel s seboj kakega znaka boja, ali kakega krvavega madeža. Ni bilo treba ničesar čistiti. Da bi pa vzbudil sum na reparski umor — je odpahnil vse omare, prevrnil pohištvo in je raztrosil po tleh nekaj srebrnikov. Na samega sebe in na lastno

varnost skoraj niti mislil ni; neprestano mu je begalo po glavi onih petnajst hrušk.

Slednjič se je odstranil, glavo ponosno dvignjeno, stisnjene pesti v žepih. Zunaj je čakalo nanj široko, samotno polje. Z velikimi koraki je šel Miha najprej ob robu in je zavil nato na pot, ki je vodila proti njegovi hiši.

Čeravno je bila pot dolga 3 km, se mu je dozdevala neskončna. Neprestano je moral misliti na ono grgranje žrtve in na voščeni obraz. Celi prizor se je ponavljal v njegovem spominu z vztrajnostjo, ki je dobila naenkrat pečat grozote.

»Sedaj bova obračunala — kaj hočeš — prišel sem, da te pozdravim — s tem-le!« Nato nekaj trenutkov odmora tema, pa zopet grgranje in voščeni obraz.

Neskončna osamljenost kraja ga je težila liki mora. Bilo je toliko solnce, toliko luči, in po živih mejah so brnele žuželke... Morilcu se je dozdevalo, kakor bi mu nekdo sledil.

Miha je pospešil korake, je pogledal plašno na levo ter desno, da bi se pre-

Ijen. Ker se čisti dobiček naših prirediteljev uporablja za nabavo novih knjig in društvenih stroškov, zato pričakujemo za tokrat mnogo številne udeležbe. — Novo leto se bliža, čas naročitve raznih časopisov. Skrbimo, da bodo v naše družine prihajali samo dobri časopisi, predvsem naš nadvse ljubljani »Slovenski Gospodar« in po možnosti tudi »Slovenec«. Slabi časopisi, ki se žal tudi pri nas precej vsiljujejo, naj izginejo iz naših hiš! Če boste to storili, vam bo, dragi Antonjevcani, pisec teh vrstic še marsikatero novico, veselo ali prijetno, napisal.

Ljutomer. V nedeljo dne 27. t. m. gostuje v Ljutomeru Ljudski oder iz Maribora. Ob pol štirih popoldne vprizori v Katoliškem domu svetovnoznano Gogoljevo komedijo »Ženitev«, katero so te dni vprizorili tudi v mariborskem narodnem gledališču. Gostovanje Ljudskega odra v Ljutomeru bo nudilo brez dvoma gledališki užitek, katerega tudi okoličani naj ne zamudijo! — Na Štefanovo pa priredi v isti dvorani domače tamburaško društvo svoje običajno tombolo.

Konjice. Tukajšnje Katoliško izobraževalno društvo, ki je v zadnjem času uprizorilo lepo število dobro uspešnih gledaliških predstav, nam za božične praznike pripravlja veliko rimsko igro »Quo vadis«, katere vsebina je vzeta po znamenitem istoimenem Sienkijevčevem romanu. Igra poteka v devetih slikah ter z dodatkom uvodne slike po svetopisemski legendi srečanja Kristusa s Petrom, ter zaključno skupino kot simbol zmage krščanstva nad poganstvom. Oprema navedene igre obeta presegati lansko leto uprizorjeno igro »Ben-Hur«, posebno glede oblek, ki bodo za podoželske odre naravnost razkošne. Pri igri sodeluje v celoti nad 50 oseb, ter so nekateri prizori dejanj spopolnjeni z glasbenimi in pevskimi točkami, kar bo dalo dejanju posebno lepoto in privlačnost. Predstava se vrši na praznik sv. Štefana, dne 26. in v nedeljo dne 27. decembra, točno ob peti uri popoldne v prostorih Katoliškega društva doma. Vsem, ki nameravajo posetiti predstavo, toplo priporočamo prednakup vstopnic od 23. tega meseca v trgovini Anton Valenčak, na praznike pa po vsakokratnem cerkvenem opravilu pri blagajni v društvenem domu. S prednakupom vstop-

AKUTNI REVMATIZEM V SKLEPIH

je posebna infekcija karakterističnih mikroskopskih malih grč. Po presni mrzlici je treba vzeti dnevno obkladke z Pistyanskim zdravilnim blatom. Blatne kocke in gotove komprese dobite v drogeriji Gregorič, Ljubljana, Prešernova 5.

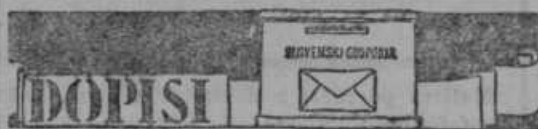
nic se omogoči točni pričetek predstave. Ne zamudite užitka, ki se vam bo nudil! Bog živi!

Prosvetno društvo na Ponikvi ob južni žel. je imelo dne 6. t. m. svoj redni občni zbor, na katerem se je razmotrivalo, kako bi poživili društveno delo. Treba bo predvsem prirediti moško mladino, da bo ostala verna in značajna. Predvsem imajo dolžnost starši, da navajajo svoje sinove k poštenemu življenju in k sodelovanju v Prosvetnem društvu. Če kdaj, je zlasti dandanes nevarnost za mladino, da se izpridi v verskem in nraavnem oziru. In kaj potem? Zato se naj novi odbor krepko poprime dela na polju prosvete!

Vojnik. Na dan sv. Štefana, dne 26. tega meseca v vojniško posojilniško dvorano, kjer bodo člani Katoliškega prosvetnega društva uprizorili Jurčič-Govekarjevo igro »Deseti brat«. Igra je v petih dejanjih in dveh spremembah. Sedaj v božičnih praznikih se za trenutek odtrgajte od doma ter pohitite v posojilniško dvorano. Gospodarska kriza naj ne bo vzrok vaše neudležbe pri tej igri, saj je vstopnina znižana. Katoliško prosvetno društvo je prvo v Vojniku, ki čuti z vami in vam je omogočilo, da se tudi vi boste lahko udeležili te zanimive igre. Torej na svidenje v posojilniški dvorani na sv. Štefana! Bog živi!

Laško. Izobraževalno društvo v Laškem prireja ob četrtih popoldan v nadžupni dvorani kmetijska predavanja. Do sedaj sta že predavala gg. dr. Ogrizek in inženir Janko Dolinar iz Celja. — Imenovano društvo ima v soboto dne 26. decembra ob 8. uri dopoldne občni zbor v kaplaniji.

★

Remšnik. Treba je, da se tudi mi zopet oglašimo z naših zasneženih hribov, da ne bi kdo

mislil, da smo zaspali v zimsko spanje. Temu pa ni tako. Naša šolska mladina je priredila dne 29. novembra in dne 8. decembra ponovila prekrasen Miklavžev večer. Prirediteljev je stala mnogo truda, zato je bil tudi sijajen uspeh.

Sv. Primož na Pohorju. Razrešen je bil z odlokom kr. banske uprave županijskih poslov Alojz Peruš. Imenovani je bil izvoljen županom, ko je leta 1924 bivša SLS zmagala nad socialisti. Za dobrobit občanov ves vnet je vodil vsa ta leta občino z razumom kakor le malokateri, pa tudi skrajno nesebično in neutrudljivo. To so tudi občani kmalu spoznali. Ko so bile leta 1927 nove občinske volitve, in se je vložila samo ena kompromisna lista, je bil vnovič izvoljen županom. Poleg navadnih občinskih poslov je ustregel rad vsakemu, kdor je prihitel k njemu po nasvet ali pomoč. Koliko sporov je poravnal s presudarno in prepričevalno besedo in koliko potov in tožbenih stroškov tako prihranil svojim občanom! Bog mu povrni vse, kar je storil dobrega! — Županom je bil imenovan Alojz Strasser, kovač in posestnik.

Podgorje. Gospod urednik! Ne vem, ali ste nas popolnoma pozabili ali pa Podgorja nimate na Vašem zemljevidu, da nas tako prezirate! Toda mi smo še tu in živimo kot drugi zemljani: zjutraj vstanemo, zvečer se vležemo k počitku, ko smo ves dan delali, kakor vemo in znamo. Tako preidejo dnevi, tedni in meseci brez posebnih dogodkov. Le tu in tam se kaj posebnega zgodi, kar nas za nekoliko časa spravi iz ravnotežja. Za vse to pa bi morali Vi vedeti, da bi lahko v listu poročali. Svetujem Vam, da napravite pri nas telefonično ali radio-oddajno postajo, če pa to ne, pa potegnite vsaj vrv preko Pohorja, da bomo v zvezi. Zaenkrat Vam jaz sporočim par novic. Na praznik Brezmadežnega spočetja Device Marije je bila tu izredna slovesnost. Preč. g. duhovni svetnik in pisatelj Ksaver Meško iz sosednih Sel je pri večernicah sprejel v novoustanovljeno Marijino družbo 30 deklet. V svojem lepem in gnljivem govoru je spomnil dekleta na časti in dolžnosti, ki jih bodo imele kot Marijine hčerke in je na zgledih pokazal, koliko dobrega lahko storijo pridne Marijine družbenke v posameznih družinah in v celi župniji. So res blagoslov za družine in vso

pričal, če ga morda kedo ne opazuje. Naenkrat pa se je obrnil in kar streslo ga je po celem telesu. Ne po grmovju, ampak po potu je šel umirjenih korakov za njim — bundaš.

Bil je velik, črn pes z znaki različnih pasem, od katerih je bilo dve dobro spoznati. Imel je dolgo, kocasto dlako, velik in nekako odsekan gobec, iz glave pa je bliščalo dvoje plavkastih in vedno mokrih oči, ki sta razodevali izredno zvestobo ter vdanost. Čisto mirno je stopal v gotovi razdalji za možem.

Ko je Miha uvidel, da ne more odpoditi psa, je šel naprej še bolj urnih korakov. Skoro bežal je sto metrov in se obrnil. Olajšano se je oddahnil: bundaša ni bilo nikjer. Že se je tolažil Miha, da se je znebil preganjalca, ko se je ta zopet pojavil za ovinkom.

Miha je postal, kakor bi ga bil pribil, srce mu je razbijalo do vratu. Misel, da bi ga utegnil kedo videti skupaj s psom žrtve, mu je nagnala strah v vse ude.

»Proč od tod!«

Vendar pes se ni niti ganil.

Morilcu je prišlo na misel, da bi psa

ubil. Postal je med koruznimi stebli in je segel po nož v žep. Nož mu je vzdramil misli na zaklanega, na kri, na poslednje grgranje in na voščeni obraz.

Hotel se je umiriti, zagospodovati — nad strahom in trepetom, ki sta se ga oprijemala. Za trenutek je sedel v travo. Zopet je pritekel pred njega pes in ga gledal z mirnimi, plavkastimi očmi žrtve, z očmi, kojih pogleda Miha ni mogel prenesti. Govorile so mu: »Umoril si mi gospodarja — kaj naj počnem sedaj? Ubij še mene, le vzemi mi življenje!«

Na čelu morilca so se prikazale potne kapljice; ni mogel zbežati, ne kričati, ne poriniti nožnega rezila skozi mehk, črno kožo —. Oči psa pa so govorile naprej: »Glej, pripravljen sem. Čakam na smrtonosni sunek. Ne bom se umaknil od tebe, dokler me ne usmrtiš.«

Šepetale so še: »Bil sem senca gospodarjeva...«

Miha si je želel koprneče, da bi odmevala daljina od trušča, od glasov, od klicev, osamljenosti na sredini molčečih polj ni mogel prenašati, obe plav-

kasti oči sta ga napolnjevali z nepopisno grozo. Da bi jih ne bil prisiljen gledati, je uprl pogled v nebo, kojega neskončna kupola je bila preprežena z mrežami zlatih žarkov.

Kmetje, ki so se vračali ob solnčnem zatonu proti domu, so slišali smeh. — Radovednost jih je gnala, da so se približali. Našli so Kajna, ki se je igračka s kobilico in ni spoznal nikogar več. — Poleg njega je sedel pes in čakal mirno.

Prva ženska v tujski legiji.

Pred kratkem je bil beležen velik uspeh glede popolnega izenačenja obeh spolov v pravicah in dolžnostih. Javnost je zvedela, da je vršila ženska štiri leta vojaško službo v tujski legiji. Junaška zastopnica nežnega spola, ki je službovala kot legijonarka, opisuje svoje doživljanje, ki so izšli v posebni knjigi v Londonu. Pisateljica je prikrji-